HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a noua)

18 iulie 2013*

„Protecția consumatorilor — Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 — Mențiuni nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare — Articolul 2 alineatul (2) punctul 6 — Noțiunea «mențiune privind reducerea riscului de îmbolnăvire» — Articolul 28 alineatul (2) — Produse care poartă mărci comerciale sau denumiri comerciale — Măsuri tranzitorii”

În cauza C-299/12,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă), prin decizia din 10 mai 2012, primită de Curte la 18 iunie 2012, în procedura

Green – Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

împotriva

Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát,

CURTEA (Camera a noua),

compusă din domnul J. Malenovský, președinte de cameră, domnul M. Safjan (raportor) și doamna A. Prechal, judecători,

avocat general: domnul M. Wathelet,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru guvernul ceh, de M. Smolek și de S. Šindelková, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de S. Grünheid și de P. Němečková, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: ceha.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 2 alineatul (2) punctul 6 și a articolului 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 404, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 244), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 116/2010 al Comisiei din 9 februarie 2010 (JO L 37, p. 16, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1924/2006”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Green – Swan Pharmaceuticals CR a.s. (denumită în continuare „Green – Swan Pharmaceuticals”), pe de o parte, și Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (inspecția centrală a autorității naționale de control agroalimentar), pe de altă parte, cu privire la calificarea unei comunicări care figurează pe ambalajul unui supliment alimentar.

Cadrul juridic

Reglementarea Uniunii

3 Articolul 1 alineatele (1)-(3) din Regulamentul nr. 1924/2006 prevede:

„(1) Prezentul regulament armonizează actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre referitoare la mențiunile nutriționale și de sănătate pentru a asigura funcționarea eficientă a pieței interne oferind, în același timp, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

(2) Regulamentul se aplică mențiunilor nutriționale și de sănătate formulate în cadrul comunicărilor comerciale, în ceea ce privește etichetarea, prezentarea sau publicitatea produselor alimentare care urmează să fie livrate consumatorului final.

[...]

(3) Marca comercială sau denumirea comercială care apar la etichetarea, prezentarea sau publicitatea unui produs alimentar și care poate fi înțeleasă ca mențiune nutrițională sau de sănătate poate fi folosită fără a trebui să fie supusă procedurilor de autorizare prevăzute de prezentul regulament, cu condiția ca etichetarea, prezentarea sau publicitatea menționate anterior să fie însoțite de o mențiune nutrițională sau de sănătate conformă cu dispozițiile prezentului regulament.”

4 Articolul 2 din acest regulament cuprinde următoarele definiții:

„(1) În sensul prezentului regulament:

[...]

(2) Se aplică, de asemenea, următoarele definiții:

1. «mențiune» înseamnă orice mesaj sau reprezentare care nu este obligatoriu(ie) în temeiul legislației comunitare sau naționale, inclusiv reprezentarea sub formă de imagini, reprezentarea grafică sau simbolică, indiferent de formă, care afirmă, sugerează sau implică faptul că un produs alimentar are caracteristici deosebite;

[...]

5. «mențiune de sănătate» înseamnă orice mențiune care declară, sugerează sau implică că există o relație între o categorie de produse alimentare, un produs alimentar sau unul din constituenții săi și sănătate;

6. «mențiune privind reducerea riscului de îmbolnăvire» înseamnă orice mențiune de sănătate care afirmă, sugerează sau implică faptul că un factor de risc în dezvoltarea unei boli umane este redus semnificativ prin consumul unei categorii de produse alimentare, al unui produs alimentar sau al unuia din constituenții acestuia;

[...]"

5 Articolul 3 din regulamentul menționat, intitulat „Principii generale aplicabile tuturor mențiunilor", prevede:

„Mențiunile nutriționale și de sănătate nu pot fi folosite la etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor alimentare introduse pe piața comunitară decât dacă sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament.

[...]"

6 Potrivit articolului 10 alineatul (1) din același regulament:

„Mențiunile de sănătate sunt interzise cu excepția cazului în care acestea respectă cerințele generale din capitolul II [care cuprinde articolele 3-7] și cerințele specifice din prezentul capitol și sunt autorizate în conformitate cu prezentul regulament și incluse în listele de mențiuni autorizate prevăzute la articolele 13 și 14."

7 Articolul 14 din Regulamentul nr. 1924/2006, intitulat „Mențiuni privind reducerea riscului de îmbolnăvire și mențiuni privind dezvoltarea și sănătatea copiilor", prevede la alineatul (1) următoarele:

„Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2000/13/CE, se pot formula mențiuni privind reducerea riscului de îmbolnăvire și mențiuni privind dezvoltarea și sănătatea copiilor în cazul în care acestea au fost autorizate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 15, 16, 17 și 19 din prezentul regulament, pentru a fi incluse pe o listă comunitară cu astfel de mențiuni permise, însoțite de toate condițiile necesare pentru utilizarea acestor mențiuni:

a) Mențiuni privind reducerea riscului de îmbolnăvire;

[...]"

8 Articolul 20 din acest regulament, referitor la registrul comunitar, prevede:

„(1) Comisia instituie și menține un registru comunitar privind mențiunile nutriționale și de sănătate referitoare la produsele alimentare, denumit în continuare «registru».

(2) Registrul include următoarele:

(a) mențiunile nutriționale și condițiile aplicabile acestora, astfel cum sunt prevăzute în anexă;

(b) restricțiile adoptate în conformitate cu articolul 4 alineatul (5);

(c) mențiunile de sănătate autorizate și condițiile aplicabile acestora, prevăzute la articolul 13 alineatele (3) și (5), la articolul 14 alineatul (1), la articolul 19 alineatul (2), la articolul 21, la articolul 24 alineatul (2) și la articolul 28 alineatul (6), precum și măsurile naționale menționate la articolul 23 alineatul (3);

d) o listă cu mențiunile de sănătate respinse și motivele de respingere a acestora.

[...]

(3) Registrul este pus la dispoziția publicului."

9 Articolul 28 din regulamentul menționat, intitulat „Măsuri tranzitorii", prevede, la alineatul (2), următoarele:

„Produsele care poartă mărci comerciale sau denumiri comerciale existente înainte de 1 ianuarie 2005 care nu sunt conforme cu prezentul regulament pot fi comercializate în continuare până la 19 ianuarie 2022, după această dată aplicându-se dispozițiile prezentului regulament."

Reglementarea cehă

10 Articolul 17 alineatul 2 din Legea nr. 110/1997 Sb. privind produsele alimentare și din tutun și de modificare și de completare a mai multor legi conexe (zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů), în versiunea aplicabilă litigiului principal, prevede că un operator din sectorul alimentar săvârșește o contravenție în cazul în care:

„a) nu îndeplinește obligația de a respecta condițiile privind siguranța alimentară prevăzute de legislația Comunității [...] cu aplicabilitate directă care reglementează cerințele în materie de produse alimentare;

b) printr-un comportament diferit de cel prevăzut la litera (a), nu îndeplinește obligația impusă de legislația Comunității [...] cu aplicabilitate directă care reglementează cerințele în materie de produse alimentare".

Litigiul principal și întrebările preliminare

11 Din decizia de trimitere reiese că Green – Swan Pharmaceuticals a introdus pe piața cehă, anterior datei de 1 ianuarie 2005, un supliment alimentar denumit „GS Merilin". Acesta a fost comercializat cu o comunicare care figurează pe ambalajul său, potrivit căreia „acest preparat conține un supliment de calciu și de vitamina D3, care contribuie la reducerea unui factor de risc de dezvoltare a osteoporozei și a fracturilor". Pe de altă parte, marca națională GS Merilin a fost înregistrată în Republica Cehă la 29 octombrie 2003.

12 Prin decizia din 10 noiembrie 2010, Inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce (autoritatea națională de control agroalimentar) a considerat că Green – Swan Pharmaceuticals aplicase mențiuni de sănătate pe ambalajul suplimentului alimentar GS Merilin, cu încălcarea articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1924/2006. Autoritatea menționată a dedus din aceasta că societatea respectivă săvârșise contravenția prevăzută la articolul 17 alineatul 2 litera b) din Legea nr. 110/1997 Sb., în versiunea aplicabilă litigiului principal, și a obligat-o la plata unei amenzi în cuantum de 200 000 CZK.

13 Green – Swan Pharmaceuticals a formulat o reclamație împotriva acestei decizii a Inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce, invocând printre altele că respectiva comunicare care figurează pe ambalajul suplimentului alimentar GS Merilin nu putea fi considerată o „mențiune”, în sensul Regulamentului nr. 1924/2006. Prin decizia din 14 februarie 2011, Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát a respins această reclamație.

14 Împotriva acestei din urmă decizii, Green – Swan Pharmaceuticals a introdus o acțiune la Krajský soud v Brně (Curtea Regională din Brno). Aceasta a susținut în special că articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006 se aplica suplimentului alimentar GS Merilin pentru motivul că respectiva dispoziție se referă la produsele ca atare, iar nu la mărcile comerciale sau la denumirile comerciale care desemnează aceste produse. Green – Swan Pharmaceuticals a invocat de asemenea articolul 2 alineatul (2) punctul 6 din același regulament, arătând că, în cazul de față, comunicarea care figurează pe ambalajul suplimentului alimentar GS Merilin nu afirmă și nici nu sugerează o reducere „semnificativă” a unui factor de risc în dezvoltarea unei boli umane.

15 Prin hotărârea din 21 septembrie 2011, Krajský soud v Brně a respins acțiunea formulată de Green – Swan Pharmaceuticals. Potrivit acestei instanțe, comunicarea care figurează pe ambalajul suplimentului alimentar GS Merilin este o mențiune de sănătate, în sensul Regulamentului nr. 1924/2006, iar, în ceea ce privește mențiunile referitoare la reducerea unui risc de îmbolnăvire, doar cele care au fost aprobate de Comisie în condițiile prevăzute la articolul 14 din același regulament pot fi utilizate la etichetarea și la prezentarea produselor alimentare.

16 Împotriva respectivei hotărâri a Krajský soud v Brně, Green – Swan Pharmaceuticals a introdus recurs la Nejvyšší správní soud, susținând din nou că articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006 permitea comercializarea suplimentului alimentar în cauză, întrucât dispoziția respectivă se referă la produsele ca atare. În această privință, societatea menționată a subliniat diferența de redactare între dispoziția respectivă și articolul 1 alineatul (3) din același regulament, care se referă la marca comercială și la denumirea comercială care pot fi considerate drept mențiune nutrițională sau de sănătate. Suplimentul alimentar GS Merilin nu ar intra astfel sub incidența regimului regulamentului menționat până la 19 ianuarie 2022. Green – Swan Pharmaceuticals a invocat de asemenea faptul că Krajský soud v Brně ar fi trebuit să analizeze dacă mențiunea care figurează pe ambalajul suplimentului alimentar GS Merilin implica o reducere „semnificativă” a unui risc de îmbolnăvire, ținând seama de textul articolului 2 alineatul (2) punctul 6 din Regulamentul nr. 1924/2006.

17 Instanța de trimitere consideră că o mențiune de sănătate nu trebuie să conțină în mod necesar cuvântul „semnificativ” și nici o expresie de aceeași natură pentru a fi considerată o „mențiune privind reducerea riscului de îmbolnăvire”. În caz contrar, alegerea unei formulări ușor diferite ar permite să se evite aplicarea articolului 14 din Regulamentul nr. 1924/2006.

18 În plus, din punctul de vedere al consumatorului mediu, un produs alimentar care poartă o mențiune de sănătate care afirmă sau sugerează efecte semnificative asupra reducerii riscului de îmbolnăvire nu ar fi perceput ca având o valoare mai mare decât un produs lipsit de această nuanță. În acest sens, registrul mențiunilor nutriționale și de sănătate referitoare la produsele alimentare, astfel cum este prevăzut la articolul 20 din Regulamentul nr. 1924/2006, ar demonstra că mențiunile de sănătate referitoare la reducerea riscului de îmbolnăvire deja examinate de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară și aprobate de Comisie nu conțin nici termenul „semnificativ”, nici un alt termen care are aceeași semnificație.

19 Pe de altă parte, instanța de trimitere consideră că articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006 nu se aplică în cauza principală, întrucât mențiunea vizată nu este nici o marcă comercială, nici o denumire comercială, în sensul acestei dispoziții. În plus, potrivit instanței de trimitere, presupunând chiar că această dispoziție este aplicabilă, interpretarea potrivit căreia

dispoziția respectivă exclude din domeniul de aplicare al regulamentului menționat toate produsele care existau înainte de 1 ianuarie 2005 nu ar avea sens, în măsura în care regulamentul respectiv reglementează etichetarea produselor alimentare.

20 În aceste împrejurări, Nejvyšší správní soud a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Următoarea mențiune de sănătate: «preparatul conține un supliment de calciu și de vitamina D3, care contribuie la reducerea unui factor de risc de dezvoltare a osteoporozei și a fracturilor» reprezintă o mențiune privind reducerea riscului de îmbolnăvire, în sensul articolului 2 alineatul (2) punctul 6 din Regulamentul [...] nr. 1924/2006 [...], deși textul acestei mențiuni nu prevede în mod expres că prin consumul preparatului s-ar reduce în mod semnificativ factorul de risc de dezvoltare a bolii menționate?

2) Noțiunea de marcă comercială sau de denumire comercială, în sensul articolului 28 alineatul (2) din Regulamentul [...] nr. 1924/2006 [...], include și comunicarea cu caracter comercial înscrisă pe ambalajul produsului?

3) Dispoziția tranzitorie de la articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul [...] nr. 1924/2006 [...] trebuie interpretată în sensul că privește (toate) produsele alimentare care existau înainte de 1 ianuarie 2005 sau numai produsele alimentare care purtau o marcă comercială sau o denumire comercială și care existau deja în această formă anterior datei menționate?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

21 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 2 alineatul (2) punctul 6 din Regulamentul nr. 1924/2006 trebuie interpretat în sensul că, pentru a fi calificată drept „mențiune privind reducerea riscului de îmbolnăvire”, o mențiune de sănătate trebuie în mod necesar să indice explicit că, prin consumul unei categorii de produse alimentare, al unui produs alimentar sau al unuia dintre constituenții săi, se reduce „semnificativ” un factor de risc în dezvoltarea unei boli umane.

22 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că o „mențiune de sănătate”, în sensul articolului 2 alineatul (2) punctul 5 din Regulamentul nr. 1924/2006, este definită pornind de la relația care trebuie să existe între un produs alimentar sau unul dintre constituenții săi, pe de o parte, și sănătate, pe de altă parte, având în vedere că această definiție nu conține nicio precizare nici în ceea ce privește caracterul direct sau indirect al acestei relații, nici în ceea ce privește intensitatea sau durata sa, consecința fiind faptul că termenul „relație” trebuie să fie înțeles în sens larg (a se vedea Hotărârea din 6 septembrie 2012, Deutsches Weintor, C-544/10, punctul 34).

23 Printre mențiunile de sănătate, articolul 2 alineatul (2) punctul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 definește o „mențiune privind reducerea riscului de îmbolnăvire” ca fiind „orice mențiune de sănătate care afirmă, sugerează sau implică faptul că un factor de risc în dezvoltarea unei boli umane este redus semnificativ prin consumul unei categorii de produse alimentare, al unui produs alimentar sau al unuia din constituenții acestuia”.

24 Din utilizarea verbelor „sugerează sau implică” rezultă că o calificare drept „mențiune privind reducerea riscului de îmbolnăvire”, în sensul dispoziției menționate, nu impune ca o astfel de mențiune să indice explicit că, prin consumul unui produs alimentar, se reduce semnificativ un factor

de risc în dezvoltarea unei boli umane. Este suficient ca această mențiune să poată produce consumatorului mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat, impresia că reducerea unui factor de risc este semnificativă.

25 În această privință, este necesar să se arate că utilizarea unei formulări categorice potrivit căreia consumul produsului alimentar în cauză reduce un astfel de factor de risc – sau contribuie la reducerea sa – este susceptibilă să inducă consumatorului menționat impresia unei reduceri semnificative a riscului respectiv. În aceste condiții, astfel cum sugerează instanța de trimitere, pentru a fi considerată drept o „mențiune privind reducerea riscului de îmbolnăvire”, o mențiune de sănătate, precum cea din cauza principală, nu trebuie în mod necesar să conțină cuvântul „semnificativ” sau un termen care are aceeași semnificație.

26 În consecință, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 2 alineatul (2) punctul 6 din Regulamentul nr. 1924/2006 trebuie interpretat în sensul că, pentru a fi calificată drept „mențiune privind reducerea riscului de îmbolnăvire”, în sensul acestei dispoziții, o mențiune de sănătate nu trebuie în mod necesar să indice explicit că, prin consumul unei categorii de produse alimentare, al unui produs alimentar sau al unuia dintre constituenții săi, se reduce „semnificativ” un factor de risc în dezvoltarea unei boli umane.

Cu privire la a doua întrebare

27 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006 trebuie interpretat în sensul că o comunicare cu caracter comercial care figurează pe ambalajul unui produs alimentar poate constitui o marcă comercială sau o denumire comercială, în sensul acestei dispoziții.

28 Potrivit articolului 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006, produsele care poartă mărci comerciale sau denumiri comerciale existente înainte de 1 ianuarie 2005 care nu sunt conforme cu prezentul regulament pot fi comercializate în continuare până la 19 ianuarie 2022.

29 Pe de altă parte, potrivit articolului 1 alineatul (2), Regulamentul nr. 1924/2006 se aplică mențiunilor nutriționale și de sănătate formulate în cadrul comunicărilor comerciale, fie că apar la etichetarea, la prezentarea sau la publicitatea produselor alimentare care urmează să fie livrate ca atare consumatorului final.

30 În plus, astfel cum prevede articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1924/2006, marca comercială sau denumirea comercială care apar la etichetarea sau la prezentarea unui produs alimentar pot constitui o mențiune de sănătate.

31 Or, după cum arată Comisia, deși comunicările comerciale nu pot fi considerate, de regulă, mărci comerciale sau denumiri comerciale, nu se poate exclude ca o astfel de comunicare care figurează pe ambalajul unui produs alimentar să constituie în același timp o marcă comercială sau o denumire comercială. Cu toate acestea, o asemenea comunicare nu poate constitui o astfel de marcă sau denumire decât dacă este protejată, ca atare, de reglementarea aplicabilă. Revine instanței naționale sarcina de a verifica, ținând seama de ansamblul elementelor de fapt și de drept care caracterizează cauza cu care este sesizată, dacă o asemenea comunicare este într-adevăr o marcă comercială sau o denumire comercială astfel protejată.

32 În consecință, trebuie să se răspundă la a doua întrebare că articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006 trebuie interpretat în sensul că o comunicare comercială care figurează pe ambalajul unui produs alimentar poate constitui o marcă comercială sau o denumire comercială, în sensul acestei dispoziții, cu condiția să fie protejată, ca o astfel de marcă sau ca o astfel de denumire, de

reglementarea aplicabilă. Revine instanței naționale sarcina de a verifica, ținând seama de ansamblul elementelor de fapt și de drept care caracterizează cauza cu care este sesizată, dacă o asemenea comunicare este într-adevăr o marcă comercială sau o denumire comercială astfel protejată.

Cu privire la a treia întrebare

33 Prin intermediul celei de a treia întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006 trebuie interpretat în sensul că se referă la ansamblul produselor alimentare care existau înainte de 1 ianuarie 2005 sau la produsele alimentare care poartă mărci comerciale sau denumiri comerciale și care, sub această formă, existau deja anterior acestei date.

34 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că Regulamentul nr. 1924/2006 nu are ca obiect produsele alimentare în sine, ci mențiunile nutriționale sau de sănătate înscrise pe aceste produse.

35 Astfel, potrivit articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1924/2006, marca comercială sau denumirea comercială care apare la etichetarea, prezentarea sau publicitatea unui produs alimentar și care poate fi înțeleasă ca mențiune nutrițională sau de sănătate poate fi folosită fără a trebui să fie supusă procedurilor de autorizare prevăzute de respectivul regulament, cu condiția ca etichetarea, prezentarea sau publicitatea menționate anterior să fie însoțite de o mențiune nutrițională sau de sănătate conformă cu dispozițiile prezentului regulament.

36 În acest cadru, astfel cum arată guvernul ceh și Comisia, articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006, care instituie o măsură derogatorie și tranzitorie, nu se referă decât la o marcă comercială sau la o denumire comercială care exista deja anterior datei de 1 ianuarie 2005 și care poate fi considerată drept o mențiune nutrițională sau de sănătate în sensul acestui regulament. Produsele care poartă o astfel de marcă comercială sau o astfel de denumire comercială pot continua să fie comercializate până la 19 ianuarie 2022.

37 Având în vedere ceea ce precedă, se impune să se răspundă la cea de a treia întrebare că articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006 trebuie interpretat în sensul că se referă numai la produsele alimentare care poartă mărci comerciale sau denumiri comerciale care trebuie să fie considerate drept o mențiune nutrițională sau de sănătate în sensul acestui regulament și care, sub această formă, existau anterior datei de 1 ianuarie 2005.

Cu privire la cheltuielile de judecată

38 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a noua) declară:

1) Articolul 2 alineatul (2) punctul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 116/2010 al Comisiei din 9 februarie 2010, trebuie interpretat în sensul că, pentru a fi calificată drept „mențiune privind reducerea riscului de îmbolnăvire”, în sensul acestei dispoziții, o mențiune de sănătate nu trebuie în mod necesar să indice explicit că, prin

consumul unei categorii de produse alimentare, al unui produs alimentar sau al unuia dintre constituenții săi, se reduce „semnificativ” un factor de risc în dezvoltarea unei boli umane.

2) **Articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 116/2010, trebuie interpretat în sensul că o comunicare comercială care figurează pe ambalajul unui produs alimentar poate constitui o marcă comercială sau o denumire comercială, în sensul acestei dispoziții, cu condiția să fie protejată, ca o astfel de marcă sau ca o astfel de denumire, de reglementarea aplicabilă. Revine instanței naționale sarcina de a verifica, ținând seama de ansamblul elementelor de fapt și de drept care caracterizează cauza cu care este sesizată, dacă o asemenea comunicare este într-adevăr o marcă comercială sau o denumire comercială astfel protejată.**

3) **Articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 116/2010, trebuie interpretat în sensul că se referă numai la produsele alimentare care poartă mărci comerciale sau denumiri comerciale care trebuie să fie considerate drept o mențiune nutrițională sau de sănătate în sensul acestui regulament și care, sub această formă, existau anterior datei de 1 ianuarie 2005.**

Semnături